

17. oktober 2019

EM2019/47/133

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handleplan med det formål at sikre de bedst mulige betingelser for et øget salg af lokale jordavlsprodukter både i og uden for Grønland. Handleplanen skal indeholde en tidsplan for arbejdet fremadrettet og skal omdeles til Inatsisartut senest til EM2020.

(Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Når jeg selv helt personligt indimellem kan købe grønsager, der er dyrket herhjemme, så bliver jeg altid stolt over det. Kartoffler og andre grøntsager herhjemme smager ligesom bare bedre, og må derfor også benyttes til helt særlige anledninger. Lammekød er i dag en delikatesse som vi værdsætter højt, og som er en vigtig del af vor kultur. De produkter vi kan skaffe fra Sydgrønland er nøjagtig lige så værdifulde, som alle de andre produkter og fødevarer vi får fra resten af landet.

Når man træder indover dørtærsklen til butikken herhjemme, er langt de fleste varer slet ikke herhjemme. Varerne er importerede og det er nærmest umuligt prismæssigt, at konkurrere med de udenlandske varer. Dog er vore egne hjemmemarkedsprodukter i en langt højere kvalitet og ikke nær så forurenede i produktionsprocessen i forhold til de importerede varer på hylderne. Vi skal da også erindre os, at varer af en højere kvalitet når de ligger i de udenlandske butikker også er langt dyrere end de gængse varer af en dårligere kvalitet.

Vore hjemmemarkedsprodukter placeres oftest på særlige steder i butikken, og man skulle nærmest tro, at det er en udstilling af vores manglende formåen og, at der nærmest står skrevet – vi har da en smule at byde på herhjemme. Det bør være en naturlig ting, at vore egne hjemmemarkedsprodukter skal være i centrum i butikken. Vore hjemmemarkedsprodukter skal være mere synlige i salgsprocessen. Når der er tilbud må vore hjemmemarkedsprodukter være særligt synlige.

Når vi kommer ind i butikken forestiller vi os, at de varer vi kan købe kunne være: Grønlands egne blåbær, sortebær, egne te-sorter, enebær og lyngplanter til pynt, masser af ræklinger, masser af tørfisk, mattak og alt hvalkød, hvalroskød, forskellige fugle, rosenrod, tørret klapmyds, velhængt lammekød, halvtør fisk der er skåret ud, tørret sælkød klar til at spise, forskellige slags tørret kød der er marineret eller krydret, søkonger, ankler, luffer, rensdyrkøller, moskuskøller og masser af andre produkter, som vi uden noget besvær bare skal kunne købe i vore butikker uanset hvor i landet vi befinder os.

I souvenirbutikkerne skal vi kunne finde vort lands egne rensdyrskind og andre skind der er garvede, lammeskind der er garvede og små portionsstykker af vore hjemmemarkedsprodukter som smagsprøver, vore egne te-sorter m.m.

Nunatta Qitornai

Inatsisartuni

Man skal kunne se vor identitet og vore kulturelle kendetegn i vore butikker. Når vi sætte os sådanne mål, så er det vi kan se, at der virkelig er lang vej endnu, der er masser at tage fat på.

Derfor støtter vi på det foreliggende grundlag forslagsstillerne og takker Naalakkarsuisut for deres tiltag, der passer fint i disse forslags kontekst, hvorfor, at det er med bedste samvittighed, at vi indstiller, at disse forslag videresendes til det respektive udvalg.